

et Resultat, dog væsentligst med Hensyn til det Afsnit af Loven, der omhandler de egentlige Giftstoffer. I det andet Afsnit fra § 17 til Enden, som omhandler de for Sundheden farlige Stoffer, ere Indskrænkningerne ikke saa store. Det er jo navnlig Haandværkere, Fabrikanter og den Siags Folk, der bruge de Stoffer, og vi komme maaste ogsaa nok til en Forstaaelse om disse Paragraffer.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

L. Rasmussen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget om Handel med samt Opbevaring og Anvendelse af Gift og andre for Sundheden farlige Stoffer henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forældelse af Fordringsrettigheder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2121 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

M. J. Larsen: Ved Fremsettelsen af dette Lovforslag forleden Dag udtalte den højtærede Justitsminister, at ligesom Landstinget havde behovet et Par Samlinger til at behandle Sagen, saaledes var det naturligt, at dette Ting ikke havde kunnet behandle Sagen til Ende i een Samling, men maatte bruge en lignende Tid som det andet; men den højtærede Minister havde jo det Haab, at det „maatte kunne lykkes i denne Samling at føre Sagen til Ende enten i den ene eller den anden Skikkelse“. Naar jeg understreger disse sidste Ord: „i den ene eller den anden Skikkelse“, kan jeg være enig med den højtærede Minister, saa ønsker ogsaa jeg, at det maatte kunne lykkes at saa noget ud af det foreliggende Lovforslag; men jeg ønsker ikke, at Lovforslaget væsentlig, saaledes som det foreligger, maatte blive gennemført til Lov.

I formel Henseende er det, maa man indrømme, et meget smukt Lovforslag; det tilfredsstiller utvivlsomt i en sjælden Grad alle akademiske Fordringer, og det gør sin Forfatter al Ære. Forfatteren er, som bekendt, Overretsassessor B. C. Thomsen, en anerkendt dygtig juridisk Videnskabsmand. I den Henseende vil ogsaa jeg yde Lovforslaget min fulde Anerkendelse. Men jeg tror ikke, at der er nogen praktisk Trang til Stede til at vedtage et saadant Forslag. Vedtagelsen af det vilde efter min Formening i høj Grad besvære det praktiske Retssliv. At gaa bort fra den Regel, vi nu have haft i saa mange Aar, at en Forældelse kan afsendes ved et bevisligt Paatrav, og gaa over til at slaa fast, at der for Fremtiden skulde udkræves retslig Paatale, vilde være en meget uheldig Forandring, som, efter hvad jeg skønner, ikke vilde have Interesse for andre end for Sagførere med en ringe Praksis. I det hele taget ser jeg ikke nogen som helst Grund til at gaa til en saa omfattende Reform, som her er foreslaaet. Jeg tror, at den nuværende Retstilstand er tilfredsstillende paa et enkelt Punkt nær. Det, der er Trang til, er en kortere Forældelsesfrist for saakaldte Regningskrav, hvorved fortaas Fordringer paa Tilgodehavender, hvorfor Skyldneren ikke har udstedt eller underskrevet Gældsbevis. Det er en Ulempe ved den nuværende Ordning, at man f. Eks. naar man har betalt sin Stomager, Skræder, Købmand eller andre næringsdrivende, maa gemme sine Kvitteringer i en Tid af 20 Aar for ikke at risikere at maatte betale om igen, naar man bliver krævet. Dette Punkt mener jeg trænger til en Forandring, og jeg skønner heller ikke rettere, end at man maatte kunne uddrage dette Punkt af det foreliggende Lovforslag, og fik man det gennemført til Lov, vilde der være vundet en Fordel af ikke saa ringe praktisk Betydning. Det øvrige mener jeg, at man kunde lægge hen. Da dette Ting ikke tidligere har haft Lejlighed til ved en Afstemning at tilkendegive sin Opfattelse af den foreliggende Sag, er det naturligt, at den højtærede Justitsminister har forelagt Lovforslaget uforandret, saaledes som det er vedtaget af det andet Ting. Men jeg tillader mig at nære det Haab, at den højtærede Minister vil være villig til at fremme Sagen i et mindre Omfang, hvor det maatte vise sig, at det er dette Tings Ønske.

Svend Høgsbro: Som jeg i Fjor sagde, er jeg en Ven af dette Lovforslag, og jeg vilde sætte Pris paa, om det kunde blive gennemført i denne Samling. Dermed